

BARCELONA

Bulevard Rosa, epíleg d'un barceloní històric

Al juliol tancaran les emblemàtiques galeries i els botiguers volen un final digne

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Buscar i rebuscar entre papers vells pot regalar-te sorpreses. Trobo un sobre mida foli amb un díptic a dins on veiem una espècie d'arlequí, un bufó carnavalesc, un pierrot armat amb una graella i unes pinces. A l'interior hi ha un text poètic i evocador escrit pel gran Joan Brossa amb motiu de la festa d'inauguració de l'ampliació del Bulevard Rosa del desembre del 1986. D'aquest fabulós document, que descriu d'allò més bé la passió multidisciplinària del poeta, se'n va fer un tiratge limitat de cinc-cents exemplars. Quan el 20 de desembre del 1978 es van inaugurar les galeries comercials –que al principi només connectaven el passeig de Gràcia amb la rambla de Catalunya– ja es va editar un díptic semblant amb un text del mateix Brossa titulat *Bulevard Rosa o el basar de Fenícia*. És una prova més que eloqüent de l'especial personalitat d'aquest indret barceloní que, quan tanqui el mes de juliol vinent, li faltarà mig any per complir els quaranta anys.

El Bulevard Rosa ha estat sempre emparentat amb la modernitat i l'elegància, amb les últimes tendències de la moda, els nous creadors i la burgesia de la ciutat. Quan va néixer es va convertir en aparador de l'exquísida, unes galeries tan enfocades al client oriünd com al visitant de fora, que hi podia trobar oferta de sobres per satisfer els seus gustos moderadament o exageradament consumistes.

El seu trajecte s'acabarà d'aquí pocs mesos, però mentrestant encara està obert. Ja hi ha alguns locals desocupats, però la vida s'hi manté. Aquest és el prec principal que fan els botiguers, que ningú es pensi que ja ha tancat i que el final ja s'ha consumat, sinó que s'hi farà tota la campanya d'estiu.

Les galeries comercials ja no s'estilen gaire a Barcelona. Moltes ja han passat a millor vida i les que queden lluiten per mantenir la personalitat, reinventar-se i conservar també el ganxo per a un públic cada cop més necessitat de satisfacció immediata i atracció visual compulsiva, uns factors renyits amb la calma pacient que requereix una passejada pels passadissos d'unes galeries.

La família Vives, propietària de l'espai des del seu naixement, ha decidit posar-hi el punt final. El més probable és que el final ja s'ha repartit de locals i botigues –una mica més de 5.000 metres quadrats– es converteixi en espais molt més grans ocupats per grans marques i franquícies. La varietat dels comerços que

01. L'entrada del Bulevard Rosa, al passeig de Gràcia. CÈLIA ATSET 02. Adolfo Pardinilla, amo de la sabateria Zambo. CÈLIA ATSET 03. Imatge d'un díptic que incloïa un poema de Joan Brossa per a la inauguració de l'ampliació del Bulevard Rosa, l'any 1986. ARA

s'hi troben actualment oscil·la entre botigues de roba de marca amb nom i cognom –Ana Angulo, Joe Morosco, Lurdes Bergada, Javier Simorra, Bimba y Lola, Beatriz Furest– i d'altres amb marca genèrica –Goes, Rock & Sugar, Tanganika–, espais de cosmètica, sabateries –Lindsey, Play i Zambo–, algunes multinacionals –Lacoste, Puma– i alguns comerços més funcionals, com una botiga de llaminadures, un sastre que posa a to tota mena peces de vestir i un clàssic

Precursor
"Va ser el primer centre comercial modern de Barcelona", diu un venedor

Mister Minit, que arregla sabates i fa duplicats de claus. També hi trobem un dels quatre establiments que la sofisticada pastisseria Bubó té a Barcelona. Ah! I el Nespresso, esclar, el mastodòntic comerç de càpsules de cafè que ocupa una part de la superfície inferior de les galeries, on abans hi havia les enyorades dues sales del cine Publi.

El canvi d'hàbits dels clients

M'agradaria parlar amb alguns dels comerços històrics del Bulevard. Adolfo Pardinilla n'és sens dubte el degà. Regenta la sabateria Zambo des del dia del 1978 que es va inaugurar. Se'n recorda de tot, esclar, sobretot dels millors anys, i té clar quin ha sigut el secret de les galeries: "Va ser el primer centre comercial modern de Barcelona, un lloc de moda amb molt ambient i amb cues de persones que volien treballar-hi". Reconeix que des de fa un temps les vendes han baixat, però a banda de la crisi econòmica i la complicada conjuntura política, també ho atribueix al canvi d'hàbits de consum de la gent: "Ara es compra de manera diferent, abans tenia clientes que compraven tres o quatre parells de sabates alhora, i ara s'inverteix més en viatges i restaurants".

La venda per internet també és un factor a tenir molt en compte, perquè comporta que la gent jove no tingui gens l'hàbit de comprar a les botigues. L'Adolfo és un venedor a l'antiga, li agrada la proximitat i la fidelitat, la coneixença de les clien-

tes –està especialitzat en sabates de dona– i entendre què busquen i què necessiten tot just entrar per la porta: "A vegades t'has de guanyar el seu acompanyant per aconseguir que tots dos dediquin el temps necessari per decidir si volen o no un parell de sabates noves". Té una agenda amb més de quatre mil noms anotats als quals farà saber puntualment el seu nou destí a partir del juliol. Queda clar que l'Adolfo vol continuar al capdavant de Zambo malgrat que hi hagi alguns inconvenients, com el traspàs, els lloguers alts, el nou local, les possibles obres... Però és optimista.

La vitalitat també és l'actitud primordial de Joana Celdrán, que fa trenta-cinc anys que és al capdavant de la botiga Puente Aéreo. "El Bulevard Rosa és història, un focus de creació i de creativitat en el món de la moda. Molts modistes van començar aquí", m'explica mentre una clienta s'emprova un vestit de festa, la seva especialització d'ençà que l'aparició massiva de les franquícies va capitalitzar la moda casual o diària.

Aquests mesos de primavera són la seva època forta de l'any, sobretot de cara als casaments de l'estiu: "Ens ha perjudicat una mica el fet que hi hagi qui es pensi que el Bulevard ja ha tancat, perquè nosaltres ara necessitem màxima activitat". El diagnòstic de la Joana i de l'Adolfo és semblant: el Bulevard Rosa viu el seu epíleg però val la pena que sigui un epíleg feliç. —

